

[Poul Møller.]

nået til ikke skal beskattes. Derfor skal man vistnok være forsigtig med at sige, at det, man gør ved forslaget her, er, at man rammer disse eksorbitante fortjenester. Vi har i øvrigt erklæret os villige til at behandle problemet, hvordan vi skal sikre en beskatning af spekulationsgevinster — men ikke af almindelig kapitalvinding — gennem en opstilling af fastere kriterier, end 1922-loven har.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard sagde, at grundpriserne havde ansvaret for inflationen. Vi har også herom fået nogle oplysninger i udvalget, og en sammenligning af anskaffelsessummen for byggeri i 1939 og i 1957 viser, at i 1939 udgjorde efter boligministeriets oplysninger grundudgiften for et almindeligt byggeri normalt 12 pct. af den samlede anskaffelsessum, men i 1957 var grundudgiften faldet til 8 pct. af den samlede anskaffelsessum for et byggeri. Til gengæld var omkostningerne, kurstabet først og fremmest, steget fra 14 pct. af de samlede anskaffelsesomkostninger i 1939 til 20 pct. i dag. Det vil altså sige, at den rentepolitik, der har været ført, har været langt, langt mere fordyrende for byggeriet end de grundprisstigninger, der har fundet sted. Grundudgiften er i dag relativt mindre ved byggeri, end den var i 1939. Det er boligministeriets oplysninger til folketingsudvalget, og man kan dog ikke fastholde det synspunkt, at det er grundudgiftsstigningerne, der har skabt inflationen, når det tværtimod viser sig, at både håndværkerudgifterne og omkostningerne er steget meget stærkere. Men det er hele dette problem om grundprisudviklingen, der burde være kulegravet i udvalget. Vi har kun fået disse boligministerielle oplysninger, og de har ikke været bestridt i udvalget, så jeg går derfor ud fra, at de kan tydes på den måde, jeg her har gjort det.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var ligesom andre ærede ordførere og den højtærede finansminister inde på — og det er åbenbart, at det er det, denne sag skal køres på — at det er de arbejdsfrie indtægter, man vil beskatte, og at oppositionen, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde, aldrig gør indvendinger mod skat på slid og slæb. Det ærede medlem hr. Niels Andersens vaskekone dukkede

også op her i dag, ligesom hun plejer at gøre det, når det ærede medlem tager ordet: hun bliver fuldt beskattet, og det er oppositionen, der vil beskytte de arbejdsfrie indtægter. Den højtærede finansminister var inde på den samme betragtning, at her var der arbejdsfrie indtægter, og at der var vanskeligheder med at få oppositionen med til en beskatning her, men når det drejede sig om arbejdsindtægter, var der ingen vanskeligheder.

Både den højtærede finansminister og de ærede medlemmer synes ganske at have glemt det, som er blevet kaldt VK-programmet, fællesudtalelsen af 4. oktober 1959, som blev kritiseret så kolossalt, fordi vi ville nedsætte beskatningen på arbejdsindkomster her i landet. Det er da det, vi har arbejdet på hele vinteren igennem, at nedsætte denne beskatning. Vi har ikke fået støtte og slet ikke hos den højtærede finansminister. Jeg vil heller ikke sige, at vi havde håbet på den højtærede ministers støtte, for da vi havde læst den højtærede finansministers doktordisputats, vidste vi, at det lå sådan, at det ikke kunne lade sig gøre, men vi havde i hvert fald håbet på nogle af hans partifællers støtte, men det fik vi heller ikke.

Man kan altså ikke sige, at oppositionen har stået fuldstændig ubekymret over for beskatningen af arbejdsindtægter. Hele dens politiske mål er at få beskatningen af arbejdsindtægter væsentligt reduceret. Vi er bare ikke sikker på, at den beskatning, man her indfører af det, man kalder de arbejdsfrie indtægter, ikke i højere grad rammer netop de mennesker, som skal slæbe for at skaffe sig et hus, om ikke det måske netop rammer vaskekonens sommerhus, hvis det ærede medlem hr. Niels Andersen vil tænke lidt på hende; hun har ingen glæde af, at hun også skal betale skat den dag, hun sælger sit sommerhus. Det har nemlig også vist sig under udvalgsbehandlingen, at det ikke var de store ejendomme, den store fortjeneste lå på, men at den største procentvise fortjeneste lå på de små ejendomme. Desto mindre ejendommene var — rækkehuse, enfamiliehuse, sommerhuse — desto større var den relative fortjeneste. Det er da også noget, som ikke engang behøver at bekræftes af statistikken. Vi ved dog, at de større, herskabelige ejen-